

basis. De in afb. 6 weergegeven houders blijven uit zichzelf op hun plaats en voldoen beter dan het gebruik van vingers of mondspiegels. Zij veroorzaken geen kleurreflex bij de projectie van kleurendia's.

De door de schrijvers van het vorengenoemde artikel afgebeelde wanghouders bemoeilijken het fotograferen van premolaren en kiezen. In plaats daarvan zijn de in afb. 7 (onderaan) getoonde metalen houders van Clev-Dent meer geschikt. Zij worden door de dental handel verchromd geleverd maar moeten mat gezandstraald worden. (Men zie ook: T.v.T. dec. 1955 pag. 842/3).

Zoals uit de bijgevoegde afbeeldingen blijkt, verschaft het simpele hulpparaat bij de genoemde camera de mogelijkheid tot het verkrijgen van zeer bevredigende dentale foto's. Het ligt voor de hand, dat met kleinbeeldcamera's van ander fabrikaat dit met een enigszins gewijzigde constructie evenzeer het geval is. Men zal voorts al spoedig tot de ontdekking komen dat deze vernuftige combinatie van een eenvoudige camera met de beschreven hulpmiddelen tevens voor allerlei andere toepassingen der nabij-fotografie goede diensten kan bewijzen. Wie dus reeds een kleinbeeldcamera bezit kan deze op de beschreven wijze voor het doel bruikbaar maken. Omtrent het gewenste aantal dioptrieën van de voorzetlens vrage men zijn fotohandelaar om raad. Bij meerdere toestellen zijn trouwens reeds voorzetlensen verkrijgbaar. De opnamestand en de te verkrijgen afbeeldingsmaatstaf zijn daarbij vooraf bekend. Bij een éénmalig bezoek kan de fototechnicus reeds de nodige inlichtingen verstrekken.

INTERNATIONAAL

FLUORIDATION ROUND THE WORLD

Onder bovengenoemde titel publiceren de Secretaris-Generaal der F.D.I., G. H. LEATHERMAN en zijn assistente, Miss J. ELLIS, een aantal resultaten van een enquête, die zij in het begin van 1959 onder de aangesloten beroepsorganisaties over de gehele wereld instelden. De bedoeling was zoveel mogelijk rapporten te verzamelen met betrekking tot de stand van het fluorideringsprobleem. Uit van deze en andere zijde binnengekomen gegevens werd een overzicht samengesteld van de vorderingen in zes hoofdgebieden, nl. Noord- en Zuid-Amerika, Afrika, Zuid-Oost-Azië, West-Pacific (o.a. Japan, Australië, Nieuw-Zeeland), Europa en het Midden-Oosten. In dit overzicht werden tevens, voorzover mogelijk, de opvattingen van de betrokken overheidsinstanties, zomede van de medische en tandheelkundige wereld ten aanzien van het probleem tot uitdrukking gebracht. Tenslotte werd aandacht besteed aan de publieke opinie.

Als gevolg van ruimtegebrek kon slechts het eerste deel van het overzicht in de *Int. Dental Journal* (december 1959) worden afgedrukt. Afschriften van het

volledige rapport zijn op aanvraag verkrijgbaar bij het secretariaat van de F.D.I.: 35 Devonshire Place, Londen, W. 1.

In de Verenigde Staten en Canada vindt fluoridering van drinkwater op grote schaal toepassing: alleen al in de Verenigde Staten was het bereik op 1 juni 1958 gestegen tot bijna 34 miljoen mensen.

Wat Europa betreft: in Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Noord-Ierland, de Ierse Republiek, Noorwegen en Spanje zijn tot nu toe geen experimenten met fluoriden in enigerlei vorm verricht.

In Finland, Oost-Duitsland, Hongarije, Italië, Joegoslavië, Oostenrijk en Zwitserland neemt men proeven met o.a. locale applicatie van fluorzouten en toediening van fluorbevattende tabletten, doch *niet* met fluoridering van drinkwater. Deze laatste maatregel vindt hetzij experimentele, hetzij reeds praktische toepassing in België, West-Duitsland, Groot-Brittannië, Nederland, Tsjecho-slowakije en Zweden. Ook in Rusland schijnen onderzoeken op grote schaal te worden verricht, maar over de methoden van onderzoek daar te lande is men in de Westerse wereld niet nauwkeurig ingelicht.

Het rapport bevat belangwekkende bijzonderheden omtrent de stand van zaken in een groot aantal landen over de gehele aarde.

Aan de slotbeschouwingen van de schrijvers wordt het volgende ontleend:

Zowel de Verenigde Staten als Canada hebben de resultaten van de aldaar uitgevoerde wetenschappelijke en statistische onderzoeken over de laatste 14 jaren aanvaard als bewijs dat fluoridering van drinkwater (optimum: 1 mg/l. in een gematigd klimaat) een bevredigende methode is om de cariësvatbaarheid in het bijzonder bij kinderen in de schoolplichtige leeftijd te reduceren; dientengevolge is men in deze landen op grote schaal tot praktische toepassing overgegaan.

Desondanks hebben in verschillende andere landen, o.a. Nederland, de autoriteiten het wenselijk geacht, de experimenten te herhalen, ten einde de resultaten onder de voor deze landen specifieke levensomstandigheden nader te bestuderen. Voorzover van deze onderzoeken uitkomsten bekend zijn, schijnen deze de gunstige bevindingen in de Verenigde Staten en Canada te bevestigen, met uitzondering van de West-Duitse Bondsrepubliek.

Met betrekking tot Nederland wordt er speciaal melding van gemaakt dat het bestuur van de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde zich ernstig afvraagt of het wel verantwoord is, nog verder op de resultaten van het experiment Tiel-Culemborg te wachten, of dus m.a.w. de tijd niet gekomen is om tot invoering van drinkwater-fluoridering op grote schaal over te gaan. Het Maatschappij-bestuur gaat daarbij uit van de overweging dat de in de Verenigde Staten verkregen gegevens voldoende bewijs van de heilzaamheid van deze maatregel opleveren, ook voor Nederland.

Behalve de voor het afwachten van de onderzoeksresultaten benodigde tijdsduur zijn er nog andere vertragende factoren te noemen. Zo leggen in Zuid-Amerika en Australië de kosten een groot gewicht in de schaal. In verschillende landen in het Midden-Oosten staat de gebrekkige organisatie van het waterleidingnet elk plan tot fluoridering in de weg. In Australië hebben belangrijke projecten, zoals de aanleg van wegen en de bouw van scholen, geen gelijke tred gehouden met de snelle toeneming der bevolking na de tweede wereldoorlog. Deze projecten hebben in de ogen van overheid en publiek voorrang. Verder zijn er in de wereld vrij veel gebieden, waar het natuurlijke fluorgehalte van het drinkwater – het klimaat in aanmerking genomen – toereikend schijnt, ook al blijft het beneden 1 mg/l. Ook zijn er streken waar eerder defluoridering nodig zou wezen.

Naar het zich laat aanzien is in diverse landen, waar fluoridering op grote schaal wordt overwogen, de publieke belangstelling niet groot: alleen groeperingen van beperkte omvang tonen openlijk verzet. De auteurs achten voorlichting van het publiek omtrent de heilzame gevolgen van fluoridering dus van belang.

Literatuur:

Int. D. J. 9 : 517, dec. 1959.

RENÉ JACCARD-PRIJS DER ARPA INTERNATIONALE

Voor de derde maal zal bovenstaande prijs worden uitgereikt gedurende het XVIIe Congres van de Arpa te Wenen (17-22 sept. 1960). Mededingers dienen de volgende voorwaarden in acht te nemen:

- a) elk oorspronkelijk wetenschappelijk werk op het gebied der periodontologie, gepubliceerd of samengesteld tussen 1958-1960 kan worden ingezonden;
- b) de auteur behoeft geen lid te zijn van de Arpa;
- c) het werk moet in zesvoud aangetekend worden ingezonden bij de president Prof. A. J. HELD, Institut de médecine dentaire, 30 Rue Lombard, Genève; dit moet vóór 15 mei geschieden.

Voor geïnteresseerden zijn de verdere bepalingen te verkrijgen bij de secretaris-generaal Sir J. MATTHEY, 2 Rue Bartholoni, Genève.